

En 14 mesos ha tingut un ingrés de 17.973,89 pesos i despeses important 13.221,24. En els tres mesos últims les mateixes partides ascendeixen a 3,852 y 2,585'89, restant 1,270 pesos (33 %) com a fons pera repartir per servei mèdic.

"Aquestes dades serveixen—diu el mateix Butlletí—com element de convicció en diversos sentits.

"Primer. Demostren que's pot fer una bona institució a base d'harmonia col·lectiva, (més meritòria en la de S. José perquè col·laboren metges, farmacèutics, odontòlegs i llevadores)."

"Segon. Diuen amb claretat meridiana que els postulats sindicals (lliure elecció del metge eliminació de persones acomodades, llibertat absoluta de receptar, retribució honesta de tots els serveis) són perfectament compatibles amb una sana administració i amb un correcte mutualisme, ben concebut."

"Tercer. Proven amb evidència que la retribució que donen als metges les mutuels, deixen molt que desitjar quan no s'acosta al 33 % de les quotes (En la I de S. José les despeses inicials han tingut d'ésser forçosament elevades, i tingui's en compte que les quotes que's paguen són més baixes que les habituals)"

"Quart. Demostren amb evidència que aquestes institucions, sense constituir el *desideratum* de la acció sindical, són poderoses armes defensives per a la professió i poden ésser esgrimides amb

èxit en tot lloc on les justes aspiracions de la classe no siguin escoltades amb l'atenció que mereixem."

El cas exposat és digne de què es mediti seriosament.

LA CONSCIENCIA PROFESSIONAL

Amb aquest títol publica "La Voz Médica" la notícia comentada que traduïda diu com segueix.

"Cadascú—diu *La Renaissance*—posa la seva felicitat o la seva disort on pot, i de vegades la consciència professional experimenta deformacions sorprenents."

"En un article celebèrrim publicat a la "Revue des Deux Mondes" alludia Taine a ço que hauria pogut dir-se de Dickens, estudiant-lo amb mètode, d'ésser aquest ja mort. Després afegia el següent comentari: "*Per dissort Dickens viu encara*". A Dickens no li devia plaure pas gaire el dissortadament".

"En l'esmentada revista mèdica—*La Renaissance*—hem trobat proves d'una deformació semblant. L'autor conta que ha curat un malalt amb aital rapidesa que no pogué seguir els efectes del remei. Prompte li arriba la revenja. El malalt recaigué, i l'autor diu el següent: "Al mes de Setembre vaig tenir la sort de tornar a veure aquest malalt amb els mateixos dolors."

"Per a completar la seva alegria, sols mancava que el malalt hagués entrat a l'agonia per tal de poder-li fer l'autòpsia. C.

Secció Oficial

Extracte de les sessions

Acta núm. 195.

A les 22 hores del dia 8 de Janer de 1925 es reuneix la Junta Directiva, amb assistència dels senyors Puig i Sais, Moll, Abelló, Busquets, Riba, Protibasta i Riera, presidint el doctor Puig i Sais i actuant de Secretari el Dr. Busquets.

Oberta la sessió, s'excusa l'assistència del Dr. Martí.

Es llegeix i s'aprova l'acta anterior.

Es dona compte de la correspondència de tràmit.

S'admet la dimissió del senyor Joan Bta. Sols com a cap d'Oficines.

Es nomena Cap d'Oficines al senyor Joan Mas Junyent, amb el vot en contra del doctor Abelló.

S'assigna al senyor Mas, el sou de 450 pesetes mensuals.

La Junta Directiva referma la seva confiança al Dr. Busquet per a que ell organitzi les oficines conforme als interessos del Sindicat.

Es dona compte d'una comunicació del doctor Candi Dencàs manifestant que atent la indicació que li fou feta per aquest Sindicat, en virtut dels acords de 27 de Novembre i 18 de Desembre prop-passats, abandona la plaça de S. Joan de Mediona. La Junta Directiva es congratula de l'esperit de disciplina i bon companyerisme demostrat pel company Dencàs i dona per resolt aquest assumpte.

Es parla de les visites projectades a les Seccions Comarcals i s'acorda senyalar definitivament la data del 25 de Gener corrent per a celebrar la de Tarragona.

Previ informe de les Seccions Comarcals corresponents són admesos socis els senyors: Josep Casany Aixelà, Joan Prim Rossell, i Josep Suriol Torra de la de Barcelona; Marian Mullerat Soldevila de Borges Blanques; Hermenegild Carre-